

عنوان مقاله:

سعادت آدمی در افق عالم مندی وجود انسان از نگاه ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 15، شماره 36 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمد رضا بلاذیان - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

فلسفه و اندیشمندان مختلف مسئله سعادت آدمی را از زوایای متفاوت تحلیل و ارزیابی کرده اند. این مقاله در صدد است دگربار این موضوع را در افق اصالت وجود به نظره بنشیند و نشان دهد که بن مایه اصطلاحاتی که از دیرباز در تبیین این مفهوم به کار رفته است، همچون وازگان لذت، خیر، کمال و درک، واژه وجود است. اصل اصالت وجود به عنوان مهم ترین رهار حکمت متعالیه همراه با برخی متفقرات آن همچون وحدت تشکیکی وجود، حرکت جوهری، اتحاد علم و عالم و معلوم و پویا و تشکیکی بودن وجود انسان و عالم مندی وجود انسان در تقویر و تعمیق حقیقت سعادت آدمی مهم ترین نقش را ایفا می کند. نتیجه حاصل از این مقاله این است که سعادت حقیقی مستلزم حرکت در مسیر استكمالی و اشتدادی وجود است و به نسبت حضور و شعور نسبت به مراتب بالاتر وجود، نوع التذاذ و استكمال و سعادت حاصله اشتداد و استكمال خواهد یافت.

كلمات کلیدی:

سعادت، لذت، کمال، اصالت وجود، درک وجود، عالم مندی انسان

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1947429>

